

Ἀπολυτίκιον ἁγίου Συμεών
Ἦχος γ' ἠθίας πίστεως.

ὦσαν ἔλλαμψιν Συμεών Πάτερ
εἰσδεξάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου
φωτὴν ἐν κόσμῳ εἰδείσθαι λαμπρότατος,
διασκεδάζων αὐτῆς τὴν σκοτοφάνην,
καὶ πάντας πειθῶν ζῆτεῖν ἢν ἀπώλεσαν,
χαρὴν Πνεύματος· αὐτὸ ἐκτενῶς ἱκέτευε,
σωθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦοντάκιον

Ἦχος γ' ἠθ. Παρθένος σήμερον ἠ.

ὦ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ Τρικλητῷ Θεόφρον
Θεολόγος γέγονας, τῆς ὑπερθέου Τριάδος·
ἀνωθεν σοφίαν λόγων καταπλουτήσας·
ἐβλυσας θεοσοφίας ἔνθεα ρεῖθρα,
ἐξ ὧν πίνοντες βωῶμεν
καίροις Τριμετῶν Συμεών Θεοδιδάκτη.

Ἅγιος Συμεών ὁ Νεὸς Θεολόγος ἄρ.1

Εὐχή Μυστική

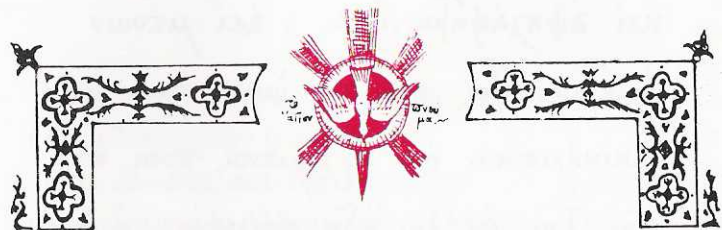
δι' ἧς ἐπικαλεῖται
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον

ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
190 14 ΚΑΛΑΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ. 0295 62545 (10-12 π.μ. & 5-7 μ.μ.)

ΠΑΣΧΑ 1991

Ἐλθέ ὁ φῶς ὁ ἀληθινός, ἔλθέ
ἡ αἰώνιος ζωή, ἔλθέ ὁ ἀπο-
κακρυμμένον μυστήριον, ἔλθέ
ὁ ἀκατανόμαστος θησαυρός, ἔλ-
θέ ὁ ἀνεκφώνητον πρᾶγμα, ἔλθέ ὁ
ἀκατανόμητον πρόσωπον, ἔλθέ ἡ αἰδύτος
ἀγαλλίας, ἔλθέ ὁ ἀνέσπερον φῶς,
ἔλθέ πάντων τῶν μελλόντων σωθῆ-
ναι ἡ ἀληθινή προσδοκία, ἔλθέ τῶν
κειμένων ἡ ἔγερσις, ἔλθέ τῶν νεκ-
ρῶν ἡ ἀνάστασις, ἔλθέ ὁ δυνατός, ὁ
πάντα αἰεὶ ποιῶν καὶ μεταποιῶν καὶ
ἀλλοιωῶν μόνω τῷ βύλεσθαι!
Ἐλθέ ὁ ἀόρατος καὶ ἀναφής πάντων

Ἐ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ἐλα, τό φῶς τό ἀληθινό,
ἔλα, ἡ αἰώνια ζωή,
ἔλα, τό ἀπόκρυφο μυστήριον,
ὁ ἀνώνυμος θησαυρός,
τό ἀνεκφώνητο πρᾶγμα,
τό ἀκατανόητο πρόσωπο,
ἡ παντοτινή ἀγαλλίαση,
τό ἀνέσπερο φῶς,
ἔλα, ἡ ἀληθινή προσδοκία
αὐτῶν πού μέλλουν νά σωθοῦν.

καὶ ἀψηλάφητος, ἐλθέ ὁ ἀεὶ μένων
ἀμετακίνητος καὶ καθ' ὥραν ὄλος με-
τακινούμενος καὶ ἐρχόμενος πρὸς ἡ-
μᾶς Ἰὼς ἐν Ἰῶ ἄδη κειμένως, ὁ ὑ-
περάνω πάντων Ἰῶν οὐρανῶν, ἐλθέ
τὸ περιπόθητον ὄνομα καὶ θρυλόμενον
λαληθῆναι δὲ παρ' ἡμῶν, ὅπερ ἦς,
ἢ γνωσθῆναι, ὁποῖος ἢ ποταπός, ὄλω
ἡμῖν ἀνεπίδεκτον.

Ἐλθέ ἡ αἰώνιος χαρὰ, ἐλθέ τὸ στέ-
φος τὸ ἀμαράντινον, ἐλθέ ἡ πορφύρα
Ἰῶ μεγάλου Θεοῦ καὶ βασιλέως ἡ-
μῶν, ἐλθέ ἡ Ἰώνη ἡ κρυφάρουιδης
καὶ διάλιθος, ἐλθέ τὸ ὑπόδημα τὸ ἀπρό-
σιτον, ἐλθέ ἡ βασιλῆιος ἀρχηγίς καὶ

Ἐλα, τῶν πεσμένων ἢ ἔγερση,
ἔλα, τῶν νεκρῶν ἢ ἀνάστασις.

Ἐλα, Δυνατέ, πού δημιουργεῖς,
μεταπλάθεις κι ἀλλοιώνεις τὰ πάντα
μέ μόνη τῆ θέλησή σου!

Ἐλα, ἀόρατε, ἀνέγγιχτε κι ἀψηλάφητε.

Ἐλα, σύ πού μένεις πάντα ἀμετακίνητος,
μά κάθε στιγμή μετακινεῖσαι ὀλόκληρος,
για νὰ ἴρθεις σέ μᾶς, πού κειτόμαστε στὸν ἄδη,
ὁ ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν.

Ἐλα, περιπόθητο καὶ πολυθρύλητο ὄνομα,
πού ὅμως ἀδυνατοῦμε νὰ περιγράψουμε
τί ἦσουν ἀκριβῶς,

ἢ νὰ γνωρίσουμε τὴν οὐσία καὶ τίς ιδιότητές σου.

Ἐλα, παντοτινὴ χαρὰ,

ἔλα, ἀμαράντινο στεφάνι,

ἔλα, πορφύρα τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ βασιλιά μας.

Ἐλα, κρυστάλλινη ζώνη διαμαντοστόλιστη,

ἔλα, ἀπλησίαστο ὑπόδημα,

ἔλα, βασιλικὴ ἀλουργίδα

κι ὄντως αὐτοκρατορικὴ δεξιὰ!

Ἐλα, σύ πού πόθησε καὶ ποθεῖ

ἢ ταλαίπωρὴ μου ψυχῇ,

αυτοκρατορική ὄντως δεξιά!

Ἐλθέ, ὄν ἐπόθησα καὶ ποθεῖ ἡ Τρα-
λαϊπυρός με ψυχῆ, ἐλθέ ὁ μόνος
πρὸς μόνον, ὄφι μόνος εἰμί καθάπερ
ὄρας!

Ἐλθέ ὁ χωρίσας ἐν πάντων καὶ ποι-
ήσας με μόνον ἐπὶ τῆς γῆς, ἐλθέ
ὁ γενόμενος πόθος αὐτός ἐν ἐμοί
καὶ ποθεῖν σε ποιήσας με ὅν ἀπρό-
σίτον παντελῶς! Ἐλθέ ἡ πνοή με
καὶ ἡ ζωὴ, ἐλθέ ἡ παραμυθία τῆς
Ταπεινῆς με ψυχῆς, ἐλθέ ἡ χαρὰ
καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δικνεκῆς με
Τρυφῆ!

ἔλα, σύ ὁ Μόνος
πρὸς ἐμένα τὸν μόνο
γιατί, καθὼς βλέπεις
εἶμαι μόνος!...

Ἐλα, σύ πού μέ ξεχώρισες ἀπ' ὅλα
καὶ μ' ἔκανες μοναδικό πάνω στή γῆ.

Ἐλα, σύ πού ἐγινες ὁ πόθος τῆς ψυχῆς μου
καὶ μ' ἀξίωσες νά σέ ποθήσω
τὸν ἀπρόσιτο παντελῶς!

Ἐλα, πνοή μου καὶ ζωή,
ἔλα, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς παρηγοριά,
ἔλα, χαρὰ καὶ δόξα μου κι ἀτέλειωτη τρυφή.

Εὐχαριστῶ σοι, ὄφι ἐν πνεῦ-
μα ἐγένεθ μετ' ἐμοῦ ἀσυγχύ-
τως, ἀτρέπτως ἀναλλοιώτως ὁ
ἐπί πάντων Θεός, καί αὐτός μοι

τὰ πάντα ἐν πάσι γεγένησαι, τροφή
ἀνεκκλήσιος καὶ εἰς ἅπαν ἀδάπανος,
ἀενάως ὑπερκχεομένη σοῖς τῆς ἐμῆς
ψυχῆς χεῖρες καὶ ὑπερεκβλύσασα
ἐν τῇ πηγῇ τῆς καρδιάς μου, ἔνδυ-
μα ἀπαστρέπτον καὶ κάταφλέγον ἕως
δαίμονας, καθαρὰς διὰ ἀφθάρτων καὶ
ἀγρίων δακρύων ἐκπλύνσά με, ὡν
ἡ σὴ παρουσία πρὸς ἕς παραγίνῃ,
χαρίζεται.

Εὐχαριστία

Εὐχαριστῶ, πού ἐγίνες ἓνα πνεῦμα μαζί μου
ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως κι ἀναλλοιώτως,
Θεέ του παντός,
κι ἐγίνες γιὰ χάρη μου τὰ πάντα σέ ὅλα:
Τροφή ἀνεκκλήτη πού ποτέ δέν τελειώνει,
πού ξεχύνεται ἀκατάπαυστα
ἀπό τῆς ψυχῆς μου τὰ χεῖλη
καὶ πλούσια ἀναβλύζει
ἀπ' τὴν πηγὴ τῆς καρδιάς μου·
ἔνδυμα, πού ἀστράφτει
καὶ καταφλέγει τούς δαίμονες·
κάθαρση, πού μέ πλένεις
μέ τ' ἀφθάρτα κι ἅγια δάκρυα
πού ἡ παρουσία σου χαρίζει
σ' ὅσους ἐπισκεφθεῖς.

Εὐχαριστῶ σοι, ὄφι φῶς ἀνέσπερόν
μοι γεγένησαι καὶ ἥλιος ἄδυτος,
πῶς κρυβῆναι μὴ ἔχων ὁ πληρῶν
τῆς σῆς δόξης τὰ σύμπαντα. Ὅδε-
ποτε γὰρ ἀπεκρύβης ἀπό τίνος,
ἀλλ' ἡμεῖς ἀεὶ κρυπτόμεθα ἀπό
σῆς, ἐλθεῖν πρὸς σέ μὴ βροχόμενοι.
Πῶς γὰρ καὶ κρυβήσκει ὁ μωδαμῶς
ἔχων τόπον τῆς σῆς καταπαύσεως;
ἢ διὰ τί, ὁ μήποτε ἀποστρεφόμενος
τῶν πάντων τινά, μήτε τινά αὐτῶν
ἐντρέπόμενος;

Νῦν ὅν ἐνεκλήνωσον δέσποτα, ἐν
ἐμοί καὶ κατοικήσων καὶ μείνον ἀ-
διαστάτως, ἀχωρίστως μέχρι τέλους ἐν

Σ' εὐχαριστῶ, γιατί για χάρη μου ἔγινες
ἀνέσπερο φῶς καὶ ἥλιος ἀβασίλευτος,
πού δέν ἔχεις πού νά κρυφτεῖς,
ἀφοῦ γεμίζεις μέ τή δόξα σου τά σύμπαντα.
Ποτέ δέν κρύφτηκες ἀπό κανένα
ἀλλ' ἐμεῖς κρυβόμαστε πάντοτε ἀπό σένα,
μὴ θέλοντας νάρθοῦμε κοντά σου.
Μά πού νά κρυφτεῖς
ἀφοῦ πουθενά δέν ὑπάρχει τόπος
γιά τήν κατάπαυσή σου;
Καί γιατί νά κρυφτεῖς
ἐσύ πού δέν ἀποστρέφεται κανένα
οὔτε κανένα ντρέπεσαι;
Καί τώρα, σέ ἱκετεύω, Δέσποτά μου,
ἔλα νά στήσεις τή σκηνή σου στήν καρδιά μου,
νά κατοικήσεις καί νά μείνεις ἐντός μου
ἀχώριστος κι ἐνωμένος μέχρι τέλους
μέ μένα τόν δοῦλο σου, ἀγαθέ,
γιά νά βρεθῶ κι ἐγώ
στήν ἐξοδό μου κι ἔπειτα ἀπ' αὐτήν στούς αἰῶνες
κοντά σου Ἀγαπημένε,
καί νά βασιλέψω μαζί σου
Θεέ τοῦ παντός!

ἔμοι, ἦν δόλω σε, ἀγαθέ, ἵνα κἀγὼ
εὐρεθῶ ἐν τῇ ἔξοδῳ μου καὶ μετὰ
τὴν ἔξοδον ἐν σοί, ἀγαθέ, καὶ συμ-
βασιλεύσω σοι, ἦν ἐπὶ πάντων Θεῶ!

Μεῖνον, Δέσποτα, καὶ μὴ ἐά-
σης με μόνον, ἵνα ἔρχόμε-
νοι οἱ ἐχθροί μου, οἱ δὴτῶν-
τες ἀεὶ τὸ καταπιεῖν τὴν ψυχὴν
μου καὶ εὐρίσκοντές σε μένοντα ἐν
ἔμοι, φεύγονται παντελῶς καὶ μὴ ἰ-
σχύσωσι κατ' ἐμὸν βλέποντές σε,
ὅτι ἰσχυρότερον πάντων, ἐνδοθεν κα-

* Ἰκεσία

Μεῖνον, Κύριε, καὶ μὴ μ' ἀφήσεις μόνο.
Θέλω, ὅταν ἔρθουν οἱ ἐχθροί μου,
πού ζητοῦν νὰ καταπιοῦν τὴν ψυχὴ μου,
νὰ σέ βροῦν μέσα μου,
καὶ νὰ φύγουν γιὰ πάντα,
γιὰ νὰ μὴ μπορέσουν ξανά νὰ με βλάψουν
βλέποντάς σε τὸν ἰσχυρότερο πάντων
νὰ κάθεται στὸν οἶκο τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς.
Ναί, Δέσποτα,
ὅπως με θυμήθηκες ὅταν ζοῦσα στὸν κόσμο
καὶ χωρὶς νὰ τό καταλάβω
μέ διάλεξες ἐσύ, μέ χώρισες ἀπ' τὸν κόσμο
καὶ μ' ἔκανες κοινωτὴ τῆς θείας σου δόξης,
ἔτσι καὶ τώρα φίλαξέ με
πάντοτε σταθερό κι ἀμετακίνητο
στὴν ἐνοίκησή σου ἐντός μου.

Θήμενον ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς φαιεινῆς
μα ψυχῆς.

Ναί, δέσποτα, ὡς ἐμνήσθης με,
ὅτε ἐν τῷ κόσμῳ ἐτύγχανον καί
ἀγνοῦντός μου αὐτός ἐξελέξω με
καί ἀπό τῆς κοίτης ἐχώρισας καί
πρό προσώπου τῆς δόξης σου ἐστήσας,
ἔβω καί νῦν ἔνδον ἰσάζομαι με εἰ-
σαεὶ καί ἀμετακίνητον ἐν τῇ ἐν ε-
μοί οἰκίᾳ σου διαφύλαξον, ἵνα βλέ-
πων σε διηνεκῶς ὁ νεκρός ἐργώ-
σῃ καί ἔχων σε ὁ πένθης ἀεὶ πλε-
τῷ καί βασιλέων πάντων ἔσομαι
πλεσιώτερος καί ἐσθίων καί πι-
νων σε καί καθ' ὥραν ἐπενδυόμενος

βλέποντάς σε ἀδιάκοπα ἐγὼ ὁ νεκρός
θ' ἀνασταίνομαι καί θά ζω,
ἔχοντάς σε ἐγὼ ὁ φτωχός
θά πλουτίζω διαρκῶς
καί θά γίνω πλουσιότερος
ἀπ' ὅλων τῶν βασιλιάδων·
καί θά σε τρώγω καί θά σε πίνω
καί θά σε ντύνομαι κάθε ὥρα,
ὥστε νά ζω καί τώρα καί πάντα
ἐντρυφώντας σε ἀνεκλάλητα ἀγαθά.
Γιατί ἐσύ εἶσαι
κάθε ἀγαθὸ καί κάθε δόξα καί κάθε τρυφή
καί σε σένα πρέπει ἡ δόξα
στήν Ἁγία καὶ Ὁμοούσιο καὶ Ζωοποιό Τριάδα,
πού ὅλοι οἱ πιστοὶ
τή σέβονται καί τή γνωρίζουν,
τήν προσκυνοῦν καί τή λατρεύουν
στά πρόσωπα
τοῦ Πατέρα καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
τώρα καί πάντα καί στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

ἐν ἀνεκχαρήτοις ᾧ καὶ ἔσομαι ἐν-
τρυφῶν ἀγαθοῖς, ὅτι σύ ὑπάρχεις
πάν ἀγαθόν καὶ πᾶσα δόξα καὶ
πᾶσα Τρυφή καὶ σοὶ πρέπει ἡ δόξα,
τῇ Ἁγία καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωο-
ποιῷ Τριάδι, τῇ ἐν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι σεβομένη
τε καὶ γνωριζομένη καὶ προσκυνου-
μένη καὶ λατρευομένη ὑπὸ πάντων
πίστων νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

